

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2522.

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. โครงการกระดูกในตู้. พระนคร : โรงพิมพ์ชัยฤทธิ,
2514.

ฉันทโสภณ. ฉันทศาสตร์. พระนคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2474.

ตากสิน, สมเด็จพระเจ้า. บทละครเรื่องรามเกียรติ์. พระนคร : โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2506.

ธรรมชิเบศร, เจ้าฟ้า. พระประวัติและพระนิพนธ์บทร้อยกรอง. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร : ศิลปบรรณาการ, 2513.

ประวัติและโคลงกำสรวลศรีปราชญ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ศิลป
บรรณาการ, 2513.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
อักษรเจริญทัศน์, 2526.

พระครูศิริปัญญา牟尼 (อ่อน), ผู้แปล. คัมภีร์มงคลทีปนี. พระนคร : โรงพิมพ์
ธรรมบรรณาการ, 2500.

พระคลัง (หน), เจ้าพระยา. วรรณคดีเจ้าพระยาพระคลัง (หน). กรุงเทพ
มหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.

พญาสิทธิ. ไตรภูมิพระร่วง. กรุงเทพมหานคร : ศิลปบรรณาการ, 2504.

พระไทรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
กรมการศาสนา, 2525.

พระธรรมสิริชัย, ผู้แปลและเรียบเรียง. นิบาตชาดก. พระนคร : โรงพิมพ์อาศรมอักษร,
2504.

พระมหานาค. บุญโฆวาทคำฉันท์. พระนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศิวิตร, 2503.

พระราชวรมณี. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2528.

_____. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2527.

_____. พุทธธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัทคำณสุชาการพิมพ์,
2529.

พระราชวิสุทธิโสภณ. กรรมที่ปณี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เศศ, 2521.

พระโหราธิบดี. จินตคามณี. พิมพ์ครั้งที่ 6. พระนคร : สำนักพิมพ์บรรณาคาร, 2514.

พุทธยอกฟ้าจุฬาโลก, พระบาทสมเด็จพระ. รามเกียรติ์. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507.

พุทธเลิศหล้านภาลัย, พระบาทสมเด็จพระ. บทละครนอกพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 2.

กรุงเทพมหานคร : ศิลปাবรรณาคาร, 2525.

_____. พระราชนิพนธ์บทละครเรื่องอิเหนา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร :

ศิลปাবรรณาคาร, 2514.

เพชรบูรณ์อินทราชัย, สมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมขุน. บทละครคึกคักวรรพ์. ม.ป.ท., 2466.

มหาชาติคำหลวง. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คลังวิทยา, 2516.

ลิลิตพระลอ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณาคาร, 2514.

วชิรญาณวงศ์, สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวง. ขรรฆานุกรม. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2515.

วรเวทย์พิสิฐ, พระ. วรรณคดีไทย. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2496.

วิทย์ ศิวะศรียานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนคร :

กรุงเทพการพิมพ์, 2504.

วิภา กงกะนันท์. วรรณคดีศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

วิสุทธิมรรคแปลภาค 2 ตอน 1 ฉบับมหาภูมิบาลราชวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาภูมิบาลราชวิทยาลัย, 2528.

ศักดิ์ศรี แยมบัคคา. การพิจารณาวรรณคดีมรดกเฉพาะเรื่อง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2528.

เสรีयरโกเศศ. การศึกษาวรรณคดีในแง่วรรณศิลป์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2507.

สมุทรโฆษคำฉันท์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521.

ลัจจาภิรมย์, พระยา. เทวกำเนิก. กรุงเทพมหานคร : เสริมวิทย์บรรณาการ, 2517.

ลีทชา พิณภูวกล และ ทิพย์สุนทร อนุมบุตร. การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2525, อ้างจาก ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์,
"วิจัยรุ่นกับค่านิยมและระบบศีลธรรม" เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการศึกษา.
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2518.

สุนทรภู์. พระอภัยมณี. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณาการ,
2517.

สุภาวดีพระร่วง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2520.

อมรคุณวาทน์, จมื่น. พระกรณียกิจในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว.
11 เล่ม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514.

บทความ

เกษม บุญศรี. "ชาตก". สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 10 (2515-
2516) : 6184.

เปลื้อง ณ นคร. "ปทานุกรมศัพท์บัญญัติวรรณคดีอังกฤษ." จันทร์เกษม. 186
(ก.ย.-ต.ค. 28) : 73-74.

เสรีयरโกเศศ. "กีนนร." สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 3 (2515-2516) : 1352.

วิทยานิพนธ์

ชลธิรา สัตยารัตนา. "การนำวรรณคดีวิจารณ์แผนใหม่แบบตะวันตกมาใช้กับวรรณคดีไทย."

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

มาลี พุทธิรักษา, ผู้ชำระและแปล. "จกกวาพทีปนี กัณฑ์ที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

ประพจน์ อิศววิรุฬหการ. "การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องพระโศภิต์ในคัมภีร์เกรวาท
และคัมภีร์มหายาน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

สกุณ จังกาจิตต์, "จกกวาพทีปนี กัณฑ์ที่ 1, 2, 3" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิชาภาษาตะวันออก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

มารศรี ศุภวิไล. "การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำประพันธ์ประเภทฉันท์สมัยอยุธยา."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528.

สุมาลี กียะกุล. "สมุทรโฆษคำฉันท์ส่วนที่แต่งในสมัยกรุงศรีอยุธยา : การศึกษาวิเคราะห์
และวิจารณ์เชิงประวัติ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

เอกสารอักษานา

อุกม รุ่งเรืองศรี. "เทวคาพุทธ." (เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2523). (อักษานา).

เอกสารพิเศษ

จันทกนทรคำฉันท์. หอสมุดแห่งชาติ. กระจายฝรั่ง. อักษรไทยเส้นดินสอ. เลขที่ 2.

สัมภาษณ์

กองแก้ว วีระประจักษ์. หัวหน้างานบริการหนังสือเอกสารโบราณ กองหอสมุดแห่งชาติ.
สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2528.

ภาษาอังกฤษหนังสือ

Cuddon, J.A. Dictionary of Literary Terms. New York :
Doubleday & Company Inc., 1977.

Foster, E.M. Aspects of the Novel. London : Edward Arnold & Co.,
1927.

Frye, Northrop. Anatomy of Criticism. New Jersey : Princeton
University Press, 1957.

Holman, C.H. A Handbook to Literature. 3rd. ed. Indiana :
The Odyssey Press, 1976.

Lieberman, M.M., and Foster, E.E. A Modern Lexicon of Literary
Terms. Illinois : Scott & Foresman and Company, 1968.

Victor Sage. "Theme." | In A Dictionary of Modern Critical
Terms. pp. 196. Edited by Roger Fowler. London :
Routledge & Kegan Paul, 1973.

Walley, H.R., and Wilson, J.H. The Anatomy of Literature.
New Jersey : Quinn & Boden Company Inc., 1934.

บทความ

Heath, P.L. "Concept." The Encyclopedia of Philosophy. 2
(1967) : 177.

ภาคผนวก

ศรีศรีพิศาลสุขสวัสดิ์
กม เกษวิวันกร ประนม

แพทยาทยุคฉวรบรม
ผู้ทรงอนันตกรุณา

ชนชามคณานิกรบรร
เมื่อเมืองอมิตะนฤพาน

หนึ่งข้าก้นบพระนะวะโล
เสมอคงสวัสดิ์นะวะชีวัน

สองสัทิวให้สร้างประทุษโทษ
อีกคุณพระไตรปิฎกศรี

หนึ่งน้อมชิโนรสอา
แบ่งบาบ่าบักกิเลสไกล

หนึ่งข้าค่านับพระวรคุณ
รักษนุทรรนี้สุคประคูกุชี

อีกคุณบรมชติโย
ศรีมาพิไชยมโหดวัล

หนึ่งข้ากัทำอัญชยม
อีกองค์คือพระอนุสา

ไหว้คุณชโลมะโทรนพ
รวิศศิขรบรม

สรวมเทพนิกรอมรพรหม
รงงสฤทธิพระอิศวรธา

สุนันสมะโนรมย์
สุปะคินชะลิตวา

โลกยนารถพระสาศคา
มนุชเทวพรหมมาร

พลัสทิวสูศิवासถาน
ศุขพันจะร่าพรธน์

กุกกร เมศวิเสศสยัน
ญวิเศศรงงศรี

ศิวโมกชเปรมปรี

ลักษณะเลิศประเสริฐไสม

รียสงฆผู้ทรงไทร
ศุขพรามจารย์

ปิตุเรศชนนี
วิตรเลี้ยงประโลมชวัน

อิศเรศค่างรังคันท์
บริรักษพระศาสนา

คุรุกรรมวาจา
วนเศกพิเนกษกรม

ชรนี้อักคิสม

บริรักษซึ่งโลกา

จตุโลกยปลา

รุชไหวสิงขร

ขอโทษิเบศรบรมบค	ทุกขเพทพยันตร	
โรคัมหนันคคัมกร	อุปศกอย่าฟิงพาล	
ชอกล่าวนิพนธ์ประพตทชฉินันท์	ทแต่ตามอนูมาน	
แสดงโคยอคคินิทาน	กิบรชาติกัันทัง	
ปางองค์สมเศจพระพุทชัง	เสศจยัับอยู่ยั้ง	พระเชศวันอันปรา
พร้อมหมุภษุสาวกา	คุดจวงคارا	จรัคจรูญแจ่มจรรทร
ส่าคางชรรวมเทศโปศคบร	พลัควนองเน้องนรรค	ให้ซำมซึ่งโอมวาริ
ปางพระภิมพาเดริ	แจ่งควยชาลี	พระญานอันยั้งยศยง
จักคัมชันทชาคชิวง	คลาศคคลองอริยสงฆ์	สุโมกขเมืองนฤพาน
จึงเข้าเคารทมัศการ	เทียรแทมบทมาลัย	สมเศจพระมิ่งโมลี
ทูลวรขอพรชินศรี	พระอร เดริ	ก็ทำชะมาอชกร
ซำแต่สมเศจชินวร	จอมเทพนิกร	สุเรนสุรินทรพรหมา
ซำจักกรามบาทมุสิก	สุปฐมหา	โมกชันในวันสุริฉาย
โทษนุชทุจริคเคืองระคาย	สุคแสนบรยาย	เอนกล้าเหลือประมาณ
โคหมินลวงประมาณบัวบาน	ให้โค้อปรมาณ	แก่งคณานารี
พระเศชปกเกล้าเกษนี	จงเงือกโทษี	แกช่าญ์เพื่อนพรหมจรร
พระนางอภิวาทรำพร	ชกเริ่องพระจันท์	กิบเรศเศศญา
ปางพระพิชิตรมารา	ทรงสร้างแสงบยา	รเมศมิ่งโมลี
กำเหนิคในชาติสกุณนี	กิบรชาติ	สติคยยังห้องหิมววรรค
ทรงลักษณะทวคิงษาพร	แจกโณมชิวัญ	รงงสฤทชิประเศรอรุสุนทร
สติคยห้องหิมเวศวนา	เรื่อกรคินคูหา	ยอกเทมพิริญคิรี
มีหมุบริธัมยบักบวิ	หมิ่นเทพกิบรี	เปนยศเมือองบริพาน
มีองค์อรรคเรศควงมาลัย	ทรงลักษณะยุพาล	เพียงเทพสุรางนางสวรค
นามน้องนุชนารณนางจรรท	กิบรีศรีพรธ	ณรายจรูญเรื่อจโณม
วรภักทรเพียงจรรทรแจ่มโพยม	เนตรช้อยชಾಯโสม	มนักเสนทในยนา
ยุคลคันชโอมฐา	นาศิกภมูกา	คองลักษณะเลิศนารี
ราไฟโรเส้นเกษรี	เทียมเกษมาลี	ชจิตรชจรกลินจรรท

กรรฐารจนาเทียมกรรฐ
 ภาทาเทียมภาทุนรินทร์
 งามประทุมคุ้มคังเทมทรวง
 เหวองค์ทรงลักษณะลายอง
 นิมิตรขจิตรแจกเงลา
 ชังคาเทียมชงมฤคิ
 งามบาทลิลาศเลอจรัญ
 สรรพสุภลักษณะเหลือประมวญ
 เปนมิ่งมงคลเกษนี
 เสมอควงในเนตรนถมาน
 สองเป็นคู่สร้างสมคิงษ
 เนาทองดำเหมอำไพ
 สองเสวยผลพฤษไพศรี
 ปางผลทิบาทันคาล
 อวารฤาไทไปเอยน
 ไครลงเล่นพื้นปักพิ
 ท้าวนารถชวนราชกิงรา
 พระจันท์พรุรงศรีไส
 โฉนดารารอนโอบยนิ

ชีชวนพระนุชชม
 เชียวพุ่มช่อมพงษ
 เพลคแพลมรแย้มควง
 ชมชื่นรื่นตาม
 ฉ่ำเฉื่อยรเวือยศ
 ลมทวนรำจวนภา
 นา ๆ ชีษาขรง
 ไพเราะเสนาะเพลง

ฐาเหมเห็นหัน
 กอนงวงหิศคิน
 รวยรศคังควง
 เทียมทิพย์แห่งทอง
 คุจแก้วกึ่งเงลา
 อรุก็ทลี
 เทียมเทพสุวรรณ
 มารยาทรยอกชบวน
 ทวยเทพกิงรี
 ท้าวแสนเสนหปาน
 บารเมศมาจึง
 แทนแก้วจรใน
 ไปมีสาดี
 จักถึงแก่การ
 นิมิตรคิคเณ
 ชมรุกชไพศรี
 เชิญพระจงพา
 แดงองค์อำไพ
 ถึงพื้นปักะพิน

พนเวศวังวง
 รุกชชาติสอาษงาม
 กุสุเมศวิเศศทราม
 ทูร์รัฐยาคลา
 สาวคนชสุมาลา
 ลอองอบตระหลบเลวง
 สุรสัทขบันเลง
 กุริยางคนางสุวรรณค์

ลงเล่นชโลโซรนิ
 ที่นั่งอมรเมืองสรวง
 อุลแลมณฑาทอง
 อันเทพแกลังกึ่งเงลา
 เปล่งปลั่งประโลมฤาดี
 สุวรรณมาศเมืองสุวรรณค์
 ทาเทียวพนมชมสวน
 บำรุงบำเรอฤาดี
 แสนนางสุรางคบริพาน
 ชีพิตรไปคล้ายคลาคสัง
 ประจวบประจบสบไสม
 บังเกิดควมบุญบารมี
 แลมีจนะโภชาหาร
 วิสัยฎีกรรมจำเป
 โทษรายก็กรายเปนต์
 เหมันคบุษมาสา
 ปรากฏพนมชมไพ
 ก็ภาอนงลงคิน
 ปรากฏพนมชมคง

พระเจดกกาภฏ
 นางเกษกภาพร
 พระเจดสุมาเลศ
 นางเกษกสุมพง
 สองท้าวบรเวียงชม
 เลี้ยวลอคคการ
 เสรจลงชลาสิน
 เกบรคินาพร
 ชาวเขี้ยวรคนปน
 เหลืองเลื่อมสลัศรี
 ทรวคแก้วแลชายทอง
 สององค์สงสา
 บุษผาตกาทอง
 ศาโรชชจรไซ
 นา ๆ คณาหมู
 มังกอรแลกมกีน
 สรงเสร์จเสศจยง
 เกบบุษบากร
 แส้สัทธิขสำเนียง
 ชับร่องคนององค์
 พระชวนสุคคาชม
 ลมเจ็อยรเรื่อยสมาย
 รวยรวยจรงกลิน
 หอมทราวพระมังษา
 แส้เสียงทิงชากร
 สักวาสุวาที
 ภูทิงภมรมัว
 แหกไซซึ่งสาวคันธ

จณบุษทัคกรรณ
 ฃรายร่อยเปนสร้อยสน
 มาแซมเกษอนงยง
 เปนมะไลยมาไสกอร
 พนมมาศโสมสอร
 ปรภาษเล่านวลีวรร
 ธิกัสรงเขมมสร
 ฃรายเรื่อประเทื่อศรี
 วิมลม่วงคังโมรี
 ทับทิมบุศมุคคา
 อรามรองจรงูตา
 ครศุขสำราญใจ
 หลนลอยลงชลาไล
 คุจอยกระแสสินธุ
 มัชยาแลนาคิน
 ก็ยุดเล่านชโลธร
 ปรทัตบัณเฑาะกร
 ฃรายร่อยเปนสร้อยชรง
 สุธเสียงสนันคง
 รบ่าพอนชออนกาย
 บุษผาศิริมหาคทราว
 บรเวทองจิตรพนิกคา
 สาวคนชสุมาลา
 กีนเรศทงสองศรี
 มยุเรศแลโนรี
 กะระวิกกระแวนวัน
 บุษผาทิวลิวัน
 ฃรศรีนสำราญบาล

นา ๆ ผลาผล
 ทาคแควมคุมทาค
 เหลืองหลนสดลมารค
 ค่างสิงวียงผยอง
 สองชมมฤคิ
 เฒ่นโฒนล่ำพองตน
 รอกคูนกระต่ายแต
 เม่นหมี่ลม้งเทา
 ไกรสีแลไกรษร
 พานมูกนนาง
 ชมคชสุริน
 สิบหมี่วิมลยล
 ษรขศรีเสวตรสวัสดิ์
 เหลืองเลื่อมอดังกร
 ชาวขามประสาร เขียว
 พวงพิล่ำพองงา
 พาคชกินริน
 สรสรงสำอางไฟ
 สองชมพญาไกร
 ใหญ่กว่าคณาสาร
 เปนจอมมฤคคอง
 ทรงโฒมประไพอา
 ครันสุริโยเอยน
 อัยคียนเฒยอตน
 แดคส์ทขสำเนียง
 เฒ่นโฒนล่ำพองผยอง
 ชมคอบชยบัฟค
 สัตวโคที่จิตรทมิน

ลพฤษาในไพธศาร
 มม่วงพลับทิมทอง
 กือเนกอนันนอง
 ก็กระชากแล้งชิงผล
 มฤคาในอารัญ
 ก็ริกรกระคิกเพรา
 กะเตนเตนอยู่ตามเขา
 จรเที่ยวในเถื่อนทาง
 อิศครลมาศกวาง
 มฤคินลงกินชล
 มหิมาวราสกุล
 ยศยั้งคเชนทร
 แดงจรัคประภักษ
 วิมลม่วงแลโมรา
 รุจิเรขรจนา
 ก็กระเกรียวกระเกริกไพธ
 จรลงชลาลัย
 บุรณั่วในหิมพาน
 ษรราชล่ำพองพาล
 สุรศักดิ์เจษฎา
 อิศรพชมหิมา
 ภรณัพรายรบายน
 รยออย่าที่ฆ่าพล
 ฌลิกแทนคุดาทอง
 คุจเสียงสุนคอง
 จรจับมฤคิน
 ก็สบัคแล้งกคิกิน
 บมิมันคังไกรษร

แควรายรูปแปลง
 ทุ่งทีกเที่ยวสันจอร
 เลือโครงคคณมร้อง
 เลือแควก็ผ่านทาง
 หมิมุงชะเม่นพิง
 เลือเหลืองฆ่าเลื่องฉิน
 ท่างทัวก็ท่างแขง
 รบราญประหารชี

ควายโทรจสันโคคเคี้ยว
 เรืองฤทธิ์บคคคน
 หมูถึกก็เทาทาง
 จิ้งจอกทรหลอกหลอน
 ล้อมไล่สกกักกัก
 จิ้งจอกก็กริวกรู
 กระต่ายก็โผนเผน

ชมคแลแมวลาย
 ครั้นย้ายที่พากร
 สองนารถประภาษคณ

ประจำปลักขโลหร
 วรรณเวศแสงนาง
 เขม้นมองชเมียงกวาง
 สกักกันนสุกรกิน
 กระซากพิงให้ทกกิน
 กโคคกักเข้าพคหนี
 ฤทธิ์แรงวรารวี
 วิทรก็ตายทั้งสองคน
 กทิงเที่ยวเดสิงชน
 ก็พินาศชีว่าคมรณ
 สบค้อย่างเที่ยวสันจอร
 พิโรทรุมเข้ากลุ่มหมู
 ทุ่งสองสัวมฤตยู
 เข้าล้อมกักสุกรตาย
 กักอี่เหนให้ลมหายใจ
 ก็กักกันสนันคองษ
 สุรียอ่อนซ่อมพงษ์
 ก็พิรมยส์วารัญญา าวะ

ปางก่อนยังมี ชัคคิยาชิบคี่ อิศรากล้าหาญ
 ทรงนามพรหมทัต สมบัคโธพาร ท้าวเชอไค่พาน กรุงไกรโอดวัล
 นามเมืองภารา ฌศรีโสภา อเนกเนืองนรร
 กวางสิบสองโยชน พลโจทแจจัน เสนาพลชั้น เจตโกฏคณา
 ท้าวชรงอิทธิฤทธิ์ มีษรศกคี่สิทธิ อิทธิเวทศกคากา
 เนาโนไพรชน ทิมลโอฟา สติคยแทนมหา เนาวรัตนูจี
 วันเมื่อนฤเบศ กินนรนาเรศ มาเล่นไพรศรี
 เวรามาทัน พระจันทกนรี พรหมทัตท้าวมี ชุนชองหญไทย
 ไครชมทิมวา หล้าโลมฤคา เนื่อนกในไพ
 ครั้นรุ่งสุรียง แถงองค์อ่าโก จับชันสินไชย ยাত্রเยื้องจรลี

ไปมีมาคยา	รัพลโยธา	เสนาประชาธิ
องค์เคียวเสกจ์เคิน	เข้าเป็นศรีขรี	ชมรุกขไพรีศรี
เวรภาคคน	ให้จอมสากล	ร่มรินสำราญ
มาสู่ที่ไถ่	สองไทนฤบาล	ยินเสียงยุพมालย์
แจ่มแจ้วจับกรรม	ไพโรเราะเพราะกระศัลย	กนิวีศรีสมร
กุกังสำเนียง	นางเทพอัมพร	ท้าวมีอาชอร
ของยอบหมอบสกล	ลี้คแลงแฝงคน	ประคิพทชกนิวี
ทอกทัษนายล	วิมลภคินี	ชายเชิงศรีขรี
งามโฉมเฉกเฉลา	พริ้งเพริศพรายเพรา	ปลาบปลื้มเหตุไทย
กรายกรซ่อนเลบ	เก็บบุษบาล	เอี่ยมมองคอาไฟ
ท้าวแสนพิศวง	ใครไค้เอกองค์	ไพโรเราะเสาวณี
ยิ่งฟังยิ่งเพราะ	เสนาะวาที	พิรมย์ฤาตี
เหนนางกรายกร	ทรงลัทธสุนทร	ท้าวเฉลิมสมประที
ท้าวนั่งเพ่งพิตร	ปลื้มจิตรพิศใหม่	กลักกลุ่มฤาไท
แม่มีเคชา	เหมือนเทพพิทยา	วิเวกหวันไหว
จักอุมโอบสมร	เหาะร้อนจรลี	บุพยอกนารี
แม่เป็นภูกง	จักรวรวรคองค์	ชรชมมคลี
พิรมย์ชมนาง	ให้สว่างเหตุไทย	คินเข้าปรากฏศรี
นางมีที่สวาคิ	ใครเลยจักอาจ	ชมชิตพิศใหม่
นางจักอายองค์	ไม่จงจิตรประวิง	แจกรวรคองค์
จำล้างสวามิต	ปลดปลงเปลื้องปลิด	แหกรพื้นดินไป
พิตรแล้วจักโลม	ชมโฉมมารศรี	ให้สวามิต
อย่าเลยจักแฉลง	ค้วยฤทธิสรแสง	ชัดสนจนจริง
ผิวตายวายชนม์	นฤมลโสกา	โลมแล้วเข้าชิง
เหนจักไค้คัง	จึงค้อยวิจนา	ไมจงจิตรประวิง
ท้าวมีรันจวน	บั้นป่วนอวอร	เป็นยอกพญาหญิง
	จิตรจงใจหวัง	ยากสุกแสนทวี
	อยากไค้ดวงสมร	ปลดปลงเปลื้องปลิด
	เป็นมิ่งไม้ตรี าวะ	ดิลวงลาญชี
		จกจงเสนาหา
		สังหารกิงรา
		ประโลมโฉมสมร
		กักรอนุสอน

คิดเสด็จโง่งสาทรศรศรี เลื่อนล้นปัดรี

ค้วยผลพิบากเวรา
 ศรทรงต้ององค์พระจันท์
 พระมิ่งมงคลภคินี
 นางร้องตราครุฑวิคตัง
 เพียงเคียรพระชนิฐฉินทา
 กรรแสงแสนเทวศไถ่วาย
 ว่าโอ้พระจอมศิขรี
 พระไทไปมีฉันทา
 ควรทดาบริภักษเวรี
 มาผลาญราญชีพระภู
 แม้นพระบมิคืนคงใจ
 โอ้อองค์พระพงษ์พิพากร
 น้องจักเนาในไพรสิน
 ปางก่อนอยู่ถ้ำทองมณี
 ถนอมน้องบมิให้เคืองใจ
 ยามร้อนเคจรวมนิทรา
 ยามน้ำอำมฤชไพรยเปรย
 ยามฝนสาดต้องอินทรีย
 ยามน้องต้องแสงสุริยน
 แค้นนี้ไครจักพาบิน
 น้องเดียวเปลี่ยวองค์แคคาน
 แม้นเนาแทนพิพันจง
 เป่าพวกกินเรศบริวาร
 คับแค้นสาวสุรางคคาษเคียร
 ประดับค้วยเนาวรัตน์ฉทรไชย
 วิสูตรธานีรอบราย
 ลาชามาสี่พิมล

บุษเบื้องตามมา
 กิรจางาลัย
 ยลองค์สวามี
 ยวาวิ่งเข้าประหัง
 กานแสนโสกา
 (ต้นฉบับไม่สมบูรณ์)
 เป็นปิ่นเกษณี
 ทรงทศรรมมา
 ทรชนโกลี
 อังกร สัพพัน
 คอยข้าจักประไล
 ละนุชเลอจร
 ไครจักเป็นปิ่น
 พิรมยสมศรี
 พูนเพิ่มพิศไสม
 ราวैयाยุพา
 พระกรเกี่ยวเกย
 กางปีกปกสี
 ท้าวอุ้มองค์ถกล
 ชมพฤษไพรสิน
 พระดวงสุริฉาน
 ถึงลวงชีวง
 แต่งบุษพิมาน
 นั่งแน่นน้อมเคียร
 แทนพิพยอมไฟ
 ไคมแก้วแพรวพราย
 เทเวศจักทกน

ก็แสงสว่างเคษา
 บรรลุระจจะจัน
 ก็ลุ่มลงพื้นปัดรี
 ต้องสาทรพินาศมรณัง
 ประเทืองพระองค์ชิตยา
 ก็คอนพระทรวงโทรมถลาย
 พิลาปนดินสมประดี
 ปกเกล้าแห่งข้าบริจา
 มาเพญพระโพธิบารมี
 อิจจาเป็นเสี้ยนสัทรู
 ประโยชนจะโปรคเวไนย
 ปลาศพินาศเมื่อมรณ
 ประเวศคิวาเวียงอินท์
 ปกเกล้าสุคานารี
 สำเร้งบันเทิงฤาไท
 เสมอพระเนตรชิตยา
 พระพายให้ขึ้นชูเขย
 ประทับไว้แนบนาพิ
 สมองบให้หน้าวณ
 ลงเล่นชโลโครนิน
 เกมผลผลามาประทาน
 มาสิ้นพระชนมในคงษ์
 จักไคกระท่าสพสะการ
 พระเมรุมาศมณเคียร
 กันแสงสะอื่นอาไล
 พระโกกรวิเชียรเนคคาย
 ขจิตรขจรเสาวคนธ์
 สะการพระสพคำเกิง

บันภาควิชาสง่าเรียง
 ครอบถวนส์ควาราตรี
 ผลกรรมไค้ทำไฉนมา
 น้องเที่ยวเบลี๋ยวองคอาไล
 โอ้พระจอมเกล้าอศิพร
 นางขรกรรแสงแสนทวี
 พรหมทัตทอคัทศนาใน
 ท้าวเสกจ๋าย่างเยื้องจรจัน
 ว่าเจ้าเขาวมิทรพิศไม
 แม้อย่างกรรแสงโศกา
 ที่ไม่จงจิตรจำนง
 ที่ไล่ตามคิคมฤคา
 ผลกรรมท้าวขำมันคง
 โทษที่ผิดแล่วนฤมล
 เรียมจักเจียมึงยาวมาลัย
 ปรากฏมาศโองาษพรายพิรัน
 พระสนมกรมนางแ่งใน
 เรียมไร้อัคเรศอรชร
 จักเจียมสมรแม่เมืองไป
 พระนุขอย่าทนายเสนาหา
 ยาวมาลยพิงสารแสนเกรียม
 ชลเนตรนองภักตร์เทพี
 นางกลืนกลืนโศกแสดงความ
 ว่าท้าวผู้เจ้านครา
 ยัวเรารักษารวมพิศใหม่
 แผลงศรราญชีพสวามี
 เราไซ้ทรชาติหญิงพาล
 ถึงท้าวเสกจ้าวจันทรธา

ชับรอนบันเพลง
 ถวายเพลิงอสุณี
 พระควงสุริยา
 จักท่ากลไฉน
 แค้นนี้ใครหอน
 กอดศพสวามี
 เหนองคอรไท
 เข้าไกล่นางสวรรค
 เอี่ยมมองคอาไฟ
 เปนผลเวรา
 แกล้งราญผลานองค์
 แผลงผลาคสาตรา
 คานให้ศรขร
 แม้อย่างกังวล
 เสวยแสนศฤงฆาร
 แก่ยกกเอี่ยมทงัน
 เอี่ยมมองคอาไฟ
 บันทมเคียงนอน
 เปนปิ่นปกไอ
 จงมีกรุณา
 ทรมจิตรเจบเทียม
 เคืองคำวาที
 กล่าวคำเย้ยหยาม
 ทรลักพาลา
 บมิตึกเกรงไฟ
 แล้วยังวาที
 เจียมชมเคียรฉาน
 อิกควงสุริยา

ประโคมด้วยเครื่องดนตรี
 คัวยรัตนจันทน์กฤษณา
 มาลีนชีวิตรในไพร
 จักไค้สการคัมภกร
 ปกเกษยุพินกินรี
 พิลาปสอินอาไล
 กำสคกรรแสงโศกสร
 จึงตรัสประโลมลงใจ
 วิเศษประเสริจสุนทร
 พิศดาจึงต้องศรทรง
 นเรศพระปิ่นกินรา
 ประจวบประจบสบองค์
 มาต้องพระกายวายชนม์
 คัวยสพอันสูญสาขานร์
 สมบัติที่เพียงเวียงสวรรค
 โปยมเย้ยเวไชย
 ประมาณไค้หมื่นอับษร
 เชนยสนิพิศใหม่
 ถวัลนิเวศเจษฎา
 มนัศน้อมมโนเรียม
 คังต้องสำคัญคัศนี
 ที่ท้าวประโลมลวนลาม
 ณรุษาทวาจา
 คังสิงทโมนโจรไพร
 นรกจักสุมเกษรี
 ประโลมให้หลงสงสาร
 ให้สมคัวยศักกักขลา
 มาให้เราไม่ยินดี

สูม้วยคัยของคส์วามี	เกิดเปนสัตรี	ฤาจักให้ตองสองชาย
ใครคิกจิตรบาปายบคาย	ให้มันฉิบหาย	จนสิ้นจนสูญสุริวงษ์
มีบุตร ๆ ตายวายปลง	ภரியามิดคง	ทราบท้าวจนถึงชนนี้
เหวย ๆ ท้าวเจ้าบุรี	มฤดาการี	อุบาทวิบัติชิตยา
เราไปจิตรจงเสนา	ชั้นแต่บาทา	มิขอให้ร่วมรอยทาง
เฮ้ย ๆ ท้าวเจ้าจอมปราง	จิตรบาปหายบหาย่าง	สุนักข์สุกรร้างกา
เมียมึงถึงพันกัลยา	โยไม่เสนา	มาหลงจักดวงกาเม
เราไซหญิงชาติเสเพล	ใจหันทวนเท	ละโลกละโมขเมถุน
เราเปนกินรีมีบุญ	กำเนิดในกระกูด	ไกรลาสสร้างนางสวรรค์
ตัวมึงหินชาติพงษพรชู้	ฤาจักเคียงจันทร์	พระจอมสุคานารี
นางร่ำรำพรรณพาที	โผผินบินหนี	ขึ้นจับยังยอกศรีขร
ແศกร่องก้องคงษคินคอง	บริภาษศัทรอง	ไปลคพยศบาลยา
กรุงกระษัตริพงษอรรถวัจน	เคื่องแค้นวิญา	ไค้อัยคอกายองค์
จางใจมมิไค้จ่าง	ร้อนริงกริงตรง	พิโรทกรีบคืนวาง ภาวะ

ปางยอกพระเยาวยุภิน	กินรีมีนาง
เห็นท้าวนิวัตรจิตรจาง	จรจากค้วยเจบใจ
ลงยังสุธาคลสถาน	ที่ประ เเทษพระสพไท
เห็นองค์สวามีตรประไล	อนาถนึ่งบตึงตน
นางเข้าประคองพระวรวงค์	อิศเรศบันทมบน
เพลานาถกนองอสุชล	ชีพิตร เพียงท่าลายวาย
กนแสงก็เอื้อนวรโอรุ	พิโรร่ำระกำกาย
ว่าไอ้พระควงสุรินาย	มงกุฎเกล้าของนองเอัย
น้องมาบังคมบรมบาท	ภูวนารถบันทมเฉย
โคพระไปเอื้อนโอรุเฉลย	ให้เขนเกล้าสุคาศรี
ปางก่อนพระเคยจร ประภาษ	รุกคชาค(ชนารี?)
พาน้องพเนจรพิถิ	ศุขรมยพนมวัน
แต่นี้จะเปล้าสกลแด	อาคูล เทียวยุ้เคียวจรัญ
อ้าพระผู้ทรงศิริถวัล	อนาถนึ่งอยู่ในคงษ์

นางยกระกรจรประทัม
 ออกอุ้งยอองกับมิปลง
 ฐั่วท้าวทวชสยบ
 แม่นเทพมหิตธิประลิตธิพอร

ลำคักท้าวพระวรวงค์
 ชนม์ลวงชีวามรณ
 วิปริตค้วยพิศมศอร
 กระสินธุ์สรจจะคงชนม ภาวะ

นางนารตกินรี กลืนกลันโลเกี ฤาดีคานกระมล
 จักอังเชิญไทย เทพในไพรสน ให้ช่วยภูวคล รอคจากมรนา
 นางยกอัญชูลี กิ่งเกล้าเกษรี แล้วตั้งสัทยา
 เคชະคณพระ ผู้เป็นพิศคา ปกเกล้าเกษา ผู้ข้ามทีเมรี
 ข้าชื่อสุจริค ไปทางจางจิตร จากเมืองทูลี
 แสนชายไตรภพ ไปสบสมศรี ทรายลันชีวี มอคม้วยในไพร
 ขอไทเทเวศ ผู้ทรงทิพเนตร ทิพโสทรเกรียงไกร
 ท้าวโลกน้าแลศ อัมเรศเรืองไช จักกฤษฤทธิไกร อิศโรโมลี
 เชิญช่วยพิศคา แห่งข้าบริจา ผู้ทรงบารมี
 จักนำสัศวโลกย์ เมื่อโมชวิติ พันโอฆวารี ทุกขวัญสมุทไท
 แม้เวรปัจจุบัน ไปถึงอาสัลย์ ชีพลวงบันไลย
 ขອງเทเวศ เรื่องเคชฤทธิไกร ช่วยเปลื้องปลคไภย ฤทธิรุตสาตรา
 นางร่ำพจมาน เชิญเทพทุกสถาน หุยห้องเหวดา
 ค้วยจิตรกินรี ภักคืคอสวา มิตรชอบชนมา สุจริคพิศใหม่
 วรกฤษฏาเคช แห่งองค์อัมเรศ อาเภศภทไกร
 อาศน์องค์อำมอร ฐ่มร้อนคจไฟ ไปอ่อนอำไพ คุจเบื้องโบราณ ภาวะ
 ป่างไทจอมเทพมีขวาน อวชนาการ ทิบัคอาเพทอันมี
 ชรทราวหัทศเนตรโกษรี ว่าพระโมลี วิสุทธิประเสรอรุชินางษ์
 มีมารผลาญชีพคับลง เราควรจักคง สู้พื้นพิภพปัดกรที
 รั้งสฤทธิทิพมนตรชลที ชุบช่วยชีวี นเรศพระป็นกินรา
 จักมีคุณล้ำสัคक्षा หนึ่งพระยุพา ผู้เพื่อนบำเพญโพธิญาณ
 ใค้อยู่เป็นคู่สมสมาน เสวยสุขสำราญ สำเรึงพระไทไพบุรณ

ฌิเรามิไค้อนุกุล
 ทริะเสรจสมเคจวชิรา
 ส่าแดงแปลวเพชพิศการ
 ถือทัณฑ์จ้องจกคิน
 ยนแก้วกินรีสีสุคา
 จึงมีพจนานสุนทร
 นางพท้าวกลาวแสดง
 ด้วข้าพห่าข้าฝั้นผยง
 มีชายทรชาทิจัญไร
 แล้วมีทุริจิตรมฤตฉา
 ข้าไปจิงจิตรภักคิ
 เคชชะคำสัพพิญญาณ
 ข้าแต่พระครุรุมนทร
 ไปรฎุช่วยช่าคนเซนใจ
 แม่ท้าวกลับคืนพื้นชนม์
 เปนทาสไคบาทมุสิกา
 ป่างองค์อัมเรศมฆวาฬ
 สงสารสาวภาคยแจ่มจรรท
 เปนมิงมกคนสกุณนี
 สองเคชคุสร้างประรมา
 จักช่วยพุทธอังกฤษไทย
 ทริะเสรจกลาวขอบทอบองงค์
 เราฐวีเวทยามนทร์
 ทรสแล้วจอมเทวเวไช
 ยิงน้ำอมฤตย์เสาวคันช
 คุ้มเคชอ่ามฤตยวารี
 ทระจันท์ครันตองชารา
 เพียงนิทรหลับลิ้มสบาย

เพียงท้าวจักบุญ
 จากดาวคิงษา
 เปนวุฒาจารย์
 ยกย้ายเยื้องฉิน
 กอดศทโสกา
 ว่าพระสายสมร
 น้อมเกษกัมแดง
 จากเหมถ้ำทอง
 แดงสาทรสินไช
 จักโลมดวงกา
 ชื่อทอสามี
 ตั้งสัจจอดิถดาน
 คุณธรรมอำพน
 เชิญเปลื้องปลคไทย
 สองช่านฤมล
 จวบจนชีวา
 ฟังนุชกลาวสาร
 นางมีกศัญ
 นางโคไปมี
 พิเศกโพชา
 พันมรณไทย
 ว่าเจ้าจักประสงค์
 จักช่วยชบสกล
 รั้งสิทธิชไล
 โสจรสรงขรขรรณ
 คัมพิศมศรศรี
 อัมฤตยอินทตรา
 เสื่อมสิ้นสูญหาย

ชีวิตรค้วยฤทธิสาตรา
 สุนภูมิประเทศไพโรสาร
 ชราพิกลกายิน
 ภักตรมุงเขมियมอมมา
 กรรแสงสื่อนอวาร
 ไคแม่มาชรงกรรแสง
 คคืออาครุทูลสนอง
 ปรพะภานพนมชมไพโร
 พิษามุพระปิ่นกินรา
 เมจิตรบคิกเวรี
 บโค้วีกลปนพาน
 จงเทพช่วยอวยผล
 ทระเวทวิเสศสยไสม
 พิศมสาครที่ร้อนรุมสกล
 จักรองลอองมาทา
 พินาศไปช่าคัมพิญญาณ
 ส่าเสนาะเพราะกรรม
 ญุยกคสุคานารี
 มโนมนัสสัตยา
 ประโยชนจะไปรคเวไนย
 กุศลจักยิงยศยง
 ให้สพพระจรรทคืนชนม์
 ให้รอกอยาร้อนฤาไท
 คุ้มเคชสมเคจวัคชีริญ
 บันเทาพระโรคราวี
 ให้สิ้นให้สูญศักกา
 ก็พิกลสกลพื้นกาย
 วันโฆวโรแผลศร

ลืมเนตร เหนเวทยาทร
 แทบบาทจอมจักร ปาณี
 คุณท้าวเทียมเท่าผู้คน
 ข้าขอเป็นทาสบริพาน
 ศรีเนตรเจ้าไทรศรีงษา
 แยมยิ้มพริ้มภักทรพาที
 เราใช้ใช้พราหมณ์จระ
 มาช่วยชบชู่ชิวัน
 สองเจ้าจงฟังวังนา

ตรีเศสเสจรสมเคจ้องค์
 เหาะเตรจร เหาจร
 เรื่องรุ่งจรูญพรรณ
 ตั้งดวงทิวากาญ
 แปลงวัจโนภาษ
 เอื้อนวังนาวร
 ฮา ๆ พระมิ่งมง
 จักเนาพนัสถาน
 ยินร้ายแลยินดี
 สุขุมประพฤตคน
 สุขนักจะมักโศก
 ทุกข์นักจะมักหมาง
 จักแรมทุเรศทาง
 ไปแจ้งอรินไทย
 ทางใดเคยเดิน
 ฟังพิศรวังทาง
 อันอัปประมาทธรรม
 เปนยอกพินโยไทร

ท้าวแสนโสมสอร
 สรร เสริญศึกกี
 อากาษสาชล
 ร่องเบื้องบทมาลัย
 พังสารสุนธรา
 ว่าอำพระศรี
 คือองค์อัมมอร
 ประสิทธิ์วังสัน
 รศโอวาทา

ก็น้อมศิริโรค้อญชะลี
 พระเคชติหลกเลิศสกล
 สมุทสุเมรุฎาปาน
 คึงคองชีพิทรมรณา
 ทังสองนรินกินรี
 สวัสดิค้อย่าไค้อวาร
 สถิตยพิมานเมืองสวรรค
 แห่งองค์พระปิ่นกินรา
 ของเราจะเริ่มรำพรรณ

วัคชิราวิลาวรรณ
 ฌของเยี่ยมโพนมมาน
 ฌรังศรีมโหฬาร
 ฌณเยี่ยมยุคนธร
 สุกสุนธรากลอน
 ยุติธรรมเหาทาร
 กุฎิเทพพรหมมาน
 อยาประมาทลเม็คตน
 ฌงอยามีในกระมล
 เปนมัชฌิมปานกลาง
 วิโยกยากลว่าหากปาง
 กระมลจิตรรัญจวญใจ
 พนเวศสันโคจไฟร
 บริภักชจักปองผลาญ
 อยามุ่งเมินละเลิงลาญ
 ให้รอบตนจึงพันไทย
 พิโรว่าแดงไว้
 ปิฎกธรรมคาถา

าอะ

สมเด็จพระพุทธ
 โปธุงปวงจักรา
 ยอมจประชุมธรรม
 สู่อัปรมาทไฟ
 ผู้โคปรมาทมิ
 เปนทางสถลมาร
 แม้โครบโคปราศ
 เปนมคีวิถี
 สตินั้นคือตัว
 มีพุทธบรรหาร
 ท่อยุบ่าเพญโทษี
 จักไปสถานใด
 โภยมีในโลโก
 ราชาพญาราย
 อุทกโภยง
 คฤคนเปนเวรี
 จงมีเมศศาต่อ
 การุญแก่หมุมาร
 จงมีมุททา
 เปนทางบังเกิดผล
 หนึ่งมีอุเบกษา
 ยินร้ายและยินดี
 ลืออย่างนี้ตัวพรหม
 จักเปนก่าแพงไชย
 ใ้มีวิตกจิตร
 วิจารจงชวนชวาย
 ตกแล้วจงตรองเล่า
 ฟินคฤเวลา

แสดงอรรถพระธรรมมา
 บรรพสัตว์สบไสม
 สรุปรวบปิฎกไตร
 บุรพันจะพิศकार
 บมิเหนในสงขาร
 จักจรรจาจะราวี
 สติสมประภาคี
 จะเมื่อโมกขนฤพาน
 อัปรมาทมะโหฬาร
 ว่าเป็นยอกปิฎกไตร
 ธิญาณอย่าปรมาทใจ
 จงรมคิรวังกาย
 จตุโรสำหรับชาย
 แลโจราอัคินี
 อปิจดังจรวี
 ทุรจิตรจป้องผลาญ
 หุพลพวกทมิณฑล
 อันมุ่งมาศพิฆาฏคน
 อย้าอิกคณาแก่ผู้งชน
 ประคิพิชสวัสดิ
 มัชชิมานะนินทริย์
 จงบ่าบคิระมคใจ
 มวิหารแผไป
 ประกานกันซึ่งอันตราย
 รวังฉิดถึงกาย
 คฤคาวพิจรณา
 สติเคล้ากับบัญญัติ
 ใ้ชอบแล้วจึงควรรจอร

โครโลกแลหลงกาม		มคุณโทษจถึงมอ
กันหาศฤาสาคร		ชื่อทุกขสมุทโท
อันอาจนำสัตว์		ให้นิวัดคันไล
สุชาติชราภโย		พญาธิแลมรณัง
พ่อยุมาเพญโพท		ชญาณยศจงพิง
เราให้อาวาทัง		ศิริสุนชราสอน
จงพาสุดาโคย		นภคลเสกัจจอร
แก่น้อยอาวอร		ประเวศกฐมชรมณี
ฮา ๆ พระมิ่งมง		คดราชกินรี
จงมีมโนปรี		ประคิพคพนิคา
นางนี้เป็นคู่สร้าง		สมคิงษปรมา
ไปในอนาคตา		จะละชรรรมพิคไสม
ฮา ๆ พระสร้อยศรี		ชินวงษค่างไกร
จงมีมโนใน		เสนห์น้อมในชรรมา
เราไหวโรวัจ		จโนวาทมชุรา
ควยจิตรมุฑา		ยุพราชทังสองศรี ภาะ
สองท้าวพิงสาร	มโนเบิกบาน	ขึ้นชมเปรมปรี
รับเทวมันชา	เจ้าฟ้าชิบคิ	สรรเสริญคุณา
ส่วนองค์อมริน	ลาไทชิบคิน	คินฉอกามา
เฉียวฉับพริบพริบ	ลิวลิมเขมา	ปรางรักคนเรื่องรอง
ชมแสนสดงฆาร	นางเทพบริพาน	เอนกเนืองนอง
บ่าเรอคุรียาค์	แน่นางนั่งสลอน	เอาจอมประโลมใจ
ส่วนสองกินเรศ	ครันท้าวเทเวศ	ลับลวงคันไล
ขึ้นแหม่เชยชม	พิรมทดไทย	พานุชคันไล
พระพายฉิวฉิว	บินเลื่อนลอยฉิว	ลอยเลื่อนเมฆา
รวิกสิกสวร	ขึ้นชวนเสนาหา	เย้าหยอกกัลยา
ครันย่ำสุรียา	แจ่มควงคारा	รจนาจรรทร
แสงสองท้ององค์	เครื่องทรงอาภรณ์	นางเทพกินร
		บินเวียนเขียนหัน

ท้าวไฉนนางพ้อ	ท้าวริบนางรอ	ลคเสี้ยวเกี้ยวพัน
เชยชิตพิศโฉม	ประโลมเหตุธรรม์	ชมคาวดวงจรรทร
อัมฤตราเพย	พระพายชายเซย	แจ่มแจ้งแสงศรี
เรไรรีเรื่อย	แจ้วเจ้อยสกุณี	ชื่นน้อมมาลี
ครันถึงเขาทอง	สององค์ลอยล่อง	ปีแก้วก้งสถาน
(ทันฉบับไม่สมบูรณ์)	ลูวิมานสถาน	ลงพื้นภูมสถาน
นั้งเหนือบัจจอร	อิงแอบของคออน	ทิพรศนบุรี
เชยชิตพิศโฉม	หือฤดาไทเปรมปรี	นิมเนื่อนวลศรี
เชยชมสมภาษ	นางเทพกนิรี	มอมเมียงเคียงองค์
ดั่งโคทิพรศ	ปียวนกวนสวาคิ	ยุพราชสุวิงษ์
สุกสิ้นค่านาน	ปลื้มจิตรพิศวง	พิศวาคนารี
ข้าคอยขอแสดง	ทิมพานิพพาน	มีโนชาติ
แค้นคามบาฬี	องคเณรี	พิโรชสมมา าวะ
ข้าแจจอมโลกตรา	ข้าบาทขอลา	สู่โมกขเมืองนฤพาน
โทษข้านี้ล้ำเหลือประมาณ	ปางเป็นยุพมาฆ	นางเทพจรรกนิรี
ปางพระคองสาครศรศรี	ถึงแก้วสันฉวี	สลบยังพื้นปะทะพื้น
ความน่องเสนหาสวามิน	ไปทันที่ถวิล	ก็อุ้มพระองค์ทรงเพลา
เคชชะบาระเมศสองเรา	อัมรินจึงเทา	สู่ที่ประเทษลบไสม
ซุพช่วยชีพชื่นชูใจ	พระไม่ประไล	ควยฤทธิสุรินอัมรา
เป็นหญิงทรลักพาลา	อุ้มชายนิทรา	เหนือเพลาให้เสร้างเสียศรี
โทษข้าทิมพาเถรี	ล่วงเกินโกสี	โนชาติเบื่องชินวงษ์
ขอพระปิ่นเกล้าชือรียสงฆ์	อกโทษไปรคจง	นุยากแก่ข้าบริจา
ปางพระพิชิตมารา	ทรงทราบเสวนา	พระนารถอนงเถรี
จึงมีพทโทวาฬี	ครัสคอบภิกษุณี	ว่าเราไม่ถือโทษา
อนุญาตจากจากเวรา	เชิษพระทิมพา	เสด็จเข้าสู่พระนิพาน
พระนางนบนอมมัสการ	แทบบาทบัวบาด	สมเค็จพระศรีสุคโต
ครันไกลรังศรีสุริโย	นักช้ตะวะโร	อรุณฤกษ์สรัททกาล
สมเค็จทิมพานางคราญ	เสด็จเข้าพระนิพาน	ก็ไว้พระชาทุคนนา
จบเสจรสิ้นฉบับโบราณ	ขอสวัสดิศุษา	แก่ชาผู้แต่งอักษร
ศรี ๆ บริสุทธิดาพอร	โรคนันอันรอน	อย่าไคมาเบียดพิพา าวะ

จบ	หมคมทเบื่อง	บาพี	
เว็อง	อคคคะคี	ลวงแลว	
พระ	ชาติพระชินศรี	เสวยสวัสดิ์	
จรร	ทกนรแก้ว	กอเก็ออกทา	วาระ

ประวัติผู้เขียน

นางสัจญลักษณ์ มณีใส เกิดเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2499 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวรรณคดีไทย จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2520 และได้เข้าศึกษาต่อที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2526 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม บางรัก กรุงเทพมหานคร

